

Keleivis gali reikalauti iš oro vežėjo žalos atlyginimo dėl jo prarastų daiktų, kai jie buvo kito to paties skrydžio keleivio vardu įregistruotame bagaže

Atitinkami keleiviai turi tai įrodyti

Monrealio konvencijoje¹ numatyta, kad dėl bagažo, prarasto orlaivyje arba bet kuriuo kitu laikotarpiu, per kurį vežėjas buvo atsakingas už bagažą, mokamas žalos atlyginimo suma ribojama 1 000 specialiųjų skolinimosi teisių (SST)² kiekvienam keleiviui. Vežėjas turi išduoti keleiviui kiekvieno įregistruoto bagažo vieneto identifikacinę etiketę.

2008 m. rugpjūčio 1 d. P. Espada Sánchez, A. Oviedo Gonzáles ir du nepilnamečiai jų vaikai įsėdo į bendrovės *Iberia* vykdomo skrydžio lėktuvą, vykstantį iš Barselonos į Paryžių. Šios keturių asmenų šeimos bagažą sudarė du lagaminai. Jie prarasti per skrydį ir vėliau nerasti. Dėl šios aplinkybės keturi keleiviai pareikalavo *Iberia* atlyginti 4 400 eurų, prilygstančių 4 000 SST, (kiekvienam iš jų po 1 000 SST) dydžio žalą.

Ispanijos teismas, nagrinėjantis šį ginčą, Teisingumo Teismo klausia, ar oro vežėjas turi atlyginti žalą tik tam keleiviui, kuriam buvo išduota bagažo identifikacinė etiketė, ar ir tam keleiviui, kuris teikia reikalavimą dėl prarasto kito keleivio vardu įregistruoto bagažo.

Šiandienos sprendime Teisingumo Teismas patvirtina, kad **keleivis gali reikalauti oro vežėjo atlyginti žalą dėl jo prarastų daiktų, buvusių kito keleivio vardu įregistruotame bagaže**. Taigi turi būti atlyginta ne tik asmeniškai savo bagažą įregistravusiam keleiviui, bet ir tam, kurio daiktai buvo kito keleivio, skridusio tuo pačiu skrydžiu, vardu įregistruotame bagaže.

Atitinkami keleiviai nacionaliniam teismui turi įrodyti, kad kito keleivio vardu įregistruotame bagaže faktiškai buvo kito keleivio, skridusio tuo pačiu skrydžiu, daiktų. Šiuo atžvilgiu nacionalinis teismas gali atsižvelgti į tai, kad šie keleiviai yra tos pačios šeimos nariai, kartu pirko bilietus ar prisiregistravo tuo pačiu laiku.

Teisingumo Teismas priduria, kad šiuo aiškinimu negali būti abejojama remiantis tuo, kad oro vežėjai privalo išduoti keleiviams kiekvieno įregistruoto bagažo vieneto identifikacinę etiketę. Iš tiesų Monrealio konvencijoje oro vežėjams nustatoma tik pareiga identifikuoti įregistruotus bagažus ir remiantis šia konvencija negalima daryti išvados, jog bagažo praradimo atveju teisė į žalos atlyginimą taikoma tik vieną ar kelis bagažus įregistravusiems keleiviams.

Be to, šią išvadą patvirtina Monrealio konvencijos tikslai užtikrinti vartotojų interesų apsaugą tarptautinio vežimo oro transportu srityje ir jiems pasiūlyti teisingą kompensaciją, paremtą restitucijos principu.

¹ 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašyta konvencija dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo, Europos bendrijos vardu pasirašyta 1999 m. gruodžio 9 d. ir jos vardu patvirtinta 2001 m. balandžio 5 d. Tarybos sprendimu 2001/539/EB (OL L 194, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 491).

² Nuo 2009 m. gruodžio 30 d. 1 000 SST viršutinė riba buvo padidinta iki 1 131 SST.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas [sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti "[Europe by Satellite](#)." ☎ (+32) 2 2964106